

ПРИМЉЕНО: 27 FEB 2026			
Орг. јед.	Број	Датум	Место
02	180/6	/	/

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Декан Правног факултета Универзитета у Београду, на предлог Изборног већа од 26. јануара 2026. године, донео је одлуку о расписивању конкурса за избор у звање наставника и заснивање радног односа на радном месту **једног ванредног професора за ужу научну област Кривично право – предмет Кривично право**, на Правном факултету Универзитета у Београду. Конкурс је објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“ 30. јануара 2026. године и публикацији Националне службе за запошљавање „Послови“ 4. фебруара 2026. године.

Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду на XII седници од 26. јануара 2026. године образовало је Комисију за писање реферата о пријављеним кандидатима у следећем саставу: др Милан Шкулић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду (председавајући комисије), др Зоран Стојановић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду у пензији и др Драгиша Дракић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Новом Саду.

Чланови Комисије Изборном већу подносе следећи:

ИЗВЕШТАЈ

На Конкурс за избор у звање **једног ванредног професора** за ужу научну област **Кривично право – предмет Кривично право**, у року се пријавио један кандидат: **др Иван Ђокић, доцент Правног факултета Универзитета у Београду**. Кандидат је уз пријаву на конкурс поднео документацију са основним биографским подацима, објављеним научним радовима и другим материјалом од значаја за одлучивање.

I Биографски подаци

Др Иван Ђокић је рођен 13. фебруара 1980. године у Београду, где је завршио основну школу „Васа Чарапић“ и Дванаесту београдску гимназију „Димитрије Туцовић“. Правни факултет Универзитета у Београду уписао је школске 1999/2000. године, а дипломирао је 2004. године, остваривши просечан успех 9,25. По завршетку основних студија уписао је последипломске студије на смеру кривичних наука, положио испит Методологија друштвених и правних наука и одбранио семинарски рад под насловом „Нехат у кривичном праву“. Усмени магистарски испит положио је са одликом у јулу 2007. године, а магистарски рад под насловом „Дело малог значаја“ са одликом је одбранио у децембру 2009. године. Докторски рад под насловом „Субјективни елемент кривичног дела у енглеском праву“ са одликом је одбранио у децембру 2015. године.

У звање асистента-приправника за научну област Кривично право на Правном факултету Универзитета у Београду изабран је у априлу 2005. године. Радни однос на

Правном факултету засновао је 3. октобра исте године. У звање асистента за ужу научну област Кривично право, предмет Кривично право изабран је у фебруару 2013. године, а у звање доцента на истом предмету у мају 2016. године. У исто звање реизабран је у јуну 2021. године.

Секретар је часописа за кривичне науке *Crimen*.

Члан је Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу.

Служи се енглеским и немачким језиком.

II Педагошки рад

Др Иван Ђокић је учествовао у разним облицима наставних активности на Правном факултету Универзитета у Београду. Од избора у звање доцента сваке школске године руководио је два групама вежби и држао је наставу из предмета Кривично право, као и наставу на предмету Политика сузбијања криминалитета. Од школске 2015/2016. године укључен је у извођење вежби на предмету Номотехника и писање правних аката.

Држи наставу и изводи испите из предмета Кривично право, Малолетничко кривично право и Политика сузбијања малолетничког криминалитета (друштвено превентивни аспект) на мастер академским студијама, као и на предметима Кривично право и Политика сузбијања криминалитета на докторским академским студијама.

Одлуком Катедре за кривично право, за претходни изборни период, тридесет и осам пута је одређен за ментора при изради завршног мастер рада и четрнаест пута је одређен за другог члана комисије за оцену и одбрану завршног мастер рада.

Педагошки рад др Ивана Ђокића вреднован је високом просечном оценом у студентским анкетама на Правном факултету Универзитета у Београду.

У школској 2020/2021. години рад на вежбама из предмета Кривично право вреднован је просечном оценом 4.79, рад на предавањима на основним академским студијама на предмету Кривично право просечном оценом 4.83, а рад на предавањима на основним академским студијама из предмета Политика сузбијања криминалитета просечном оценом 4.99. У школској 2021/2022. години рад на вежбама из предмета Кривично право вреднован је просечном оценом 4.72, рад на предавањима на основним академским студијама на предмету Кривично право просечном оценом 4.57, а рад на предавањима на основним академским студијама из предмета Политика сузбијања криминалитета просечном оценом 4.99. У школској 2022/2023. години рад на вежбама из предмета Кривично право вреднован је просечном оценом 4.80, рад на предавањима на основним академским студијама на предмету Кривично право просечном оценом 4.70, а рад на предавањима на основним академским студијама из предмета Политика сузбијања криминалитета просечном оценом 4.99. У школској 2023/2024. години рад на вежбама из предмета Кривично право вреднован је просечном оценом 4.80, рад на предавањима на основним академским студијама на предмету Кривично право просечном оценом 4.66, а рад на предавањима на основним академским студијама из предмета Политика сузбијања криминалитета просечном оценом 4.99.

III Објављени радови

Радови објављени до избора у звање асистента:

1. „Нехат у кривичном праву“, *Правни живот*, Удружење правника Србије, Београд, 9/2005, стр. 359–378.

2. „Условна осуда“, у: *Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања*. 1. део, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2007, стр. 187–197.

3. „Крајња нужда у Кривичном законнику“, *Билтен Округног суда у Београду*, Округни суд у Београду, Београд, 2007, стр. 69–87.

4. „Правна заблуда“, у: *Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања*. 2. део, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2008, стр. 231–240.

5. „Општи појам кривичног дела“, у: *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2009, стр. 62–78.

6. „Начело опортунитета кривичног гоњења“, у: *Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања*. 3. део, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2009, стр. 303–316.

7. *Дело малог значаја*, магистарски рад, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2009, 163 стр.

Радови објављени након избора у звање асистента:

1. „*Minima non curat praetor* - Институт из чл. 18 Кривичног законика“, у: *Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања*. 4. део, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2010, стр. 281–298.

2. „Објективна одговорност у енглеском кривичном праву“, у: *Казнена реакција у Србији*, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2011, стр. 255–268.

3. „Систем кривичних судова у Енглеској“, у: *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2012, стр. 174–183.

4. „Стварна заблуда у кривичном праву“, у: *Казнена реакција у Србији*. 2. део, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2012, стр. 266–288.

5. „Кривична дела квалификована тежом последицом“, у: *Казнена реакција у Србији*. 3. део, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2013, стр. 265–279.

6. „Assault и Battery – Кривичноправна заштита телесног интегритета у енглеском праву“, у: *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2013, стр. 250–261.

7. „О облицима кривице из § 30 Римског статута“, у: *Међународна кривична дела*, 12. Међународни научни скуп, Удружење за међународно кривично право и ИНТЕРМЕКС Београд, Тара, 2013, стр. 607–623.

8. „О казни затвора у српском кривичном праву“, *Свеске за јавно право*, Фондација за јавно право, Сарајево, 12/2013, стр. 47–55.

9. „Помагање као облик саучесништва“, у: *Казнена реакција у Србији*. 4. део, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2014, стр. 253–267.

10. „О појму умишљаја у енглеском кривичном праву“, *Правни живот*, Удружење правника Србије, Београд, 9/2014, стр. 263–276.

11. „Новчана казна у српском кривичном праву“, *Свеске за јавно право*, Фондација за јавно право, Сарајево, 18/2014, стр. 59–65.
12. „О добровољности одустанка од извршења кривичног дела“, *Анали Правног факултета у Београду*, Београд, 1/2015, стр. 186–201.
13. „Основне црте учења о објективном урачунавању у кривичном праву“, у: *Казнена реакција у Србији*. 5. део, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2015, стр. 255–271.
14. „Обљуба злоупотребом положаја наставника“, (коауторски рад са проф. др Игором Вуковићем) *Теме - часопис за друштвене науке*, Ниш, 3/2015, стр. 887–902.
15. D. Ormerod, K. Laird, *Smith and Hogan's Criminal Law* (приказ), *Crimen* – часопис за кривичне науке, Београд, 2/2015, стр. 208–213.
16. *Субјективни елемент кривичног дела у енглеском праву*, докторска дисертација, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2015, 315 стр.

Радови објављени након избора у звање доцента:

Монографије:

1. *Општи појам кривичног дела у англо-америчком праву. Конститутивни елементи и основи искључења*, за објављивање приређена и незнатно допуњена докторска дисертација *Субјективни елемент кривичног дела у енглеском праву*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2016, 282 стр.
2. *Извршилаштво у кривичном праву*, Правни факултет Универзитета у Београду, 2020, 221 стр. (М 42)

Чланци и поглавља у монографијама/зборницима радова:

1. „О објективној страни одустанка од извршења кривичног дела“, у: *Казнена реакција у Србији*. 6. део, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2016, стр. 259-271. (М 44)
2. „Реформа казне затвора у кривичном законодавству Републике Србије – Казна затвора у дугом трајању или доживотни затвор?“, у: *Европске интеграције и казнено законодавство (поглавље 23 – норма, пракса и мере хармонизације)*, LVI редовно годишње саветовање Удружења, септембар 2016., Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу и „Интермекс“ - Београд, Златибор, 2016, стр. 222-235. (М 61)
3. „Кривично дело преваре“, *Зборник радова „Национално и међународно право - актуелна питања и теме“*, Том II, (ур. О. Јовић-Прлаиновић), Научни скуп са међународним учешћем одржан је 26. маја 2017. године, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, Косовска Митровица, 2017, стр. 1-18. (М 33)
4. „О облицима саучесништва у енглеском кривичном праву“, у: *Казнена реакција у Србији*. 7. део, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2017, стр. 235-247. (М 44)
5. „Криминалнополитичка оправданост инкриминисања полног узнемиравања у Републици Србији“, *Crimen* – часопис за кривичне науке (бр. 3/2017, Правни факултет Универзитета у Београду, стр. 539-558) и *Ревивија за криминологију и кривично право* (бр. 2-3/2017, Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу – Институт за криминолошка и социолошка истраживања). (М 51)

6. „Прогањање – нова инкриминација као наставак кривичноправног експанзионизма у Републици Србији“, *Научни скуп са међународним учешћем: Универзално и особено у праву*, Зборник радова, Том II, (ур. О. Вујовић), одржан 18. маја 2018. године, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, Косовска Митровица, 2018, стр. 173-191. (М 33)

7. „О појму јединства радње (дела) у кривичном праву“, у: *Казнена реакција у Србији*. 8. део, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2018, стр. 277-291. (М 44)

8. „Criminal Protection Against Domestic Violence (pre crime concept and the doctrine of the European Court of Human Rights)“, коауторски рад са доц. др Драганом Чворовић, *International Scientific Conference “Archibald Reiss Days”, 2-3 October 2018., Volume I*, (ed. D. Simović), Academy of Criminalistic and Police Studies, Belgrade, 2018, стр. 305-316. (М 33)

9. „Историјски осврт на институт поврата у српском (југословенском) кривичном праву“, у: *Казнена реакција у Србији*. 9. део, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2019, стр. 308-326. (М 44)

10. „Новчана казна и адекватност државне реакције на криминалитет“, у: *Измене у кривичном законодавству и статусу носилаца правосудних функција и адекватност државне реакције на криминалитет (међународни правни стандарди и стање у Србији)*, LIX редовно годишње саветовање Удружења, септембар 2019., Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу и „Интермекс“ - Београд, Златибор, 2019, стр. 202-215. (М 61)

11. „Forming a Group For the Purpose of Committing Criminal Offences As a Contemporary Threat to Democratic Societies – New Challenges in the Process of Accession of the Republic of Serbia to the European Union“, коауторски рад са доц. др Драганом Чворовић, *Теме – часопис за друштвене науке*, 4/2109, Универзитет у Нишу, стр. 1029-1044. (М 24)

12. „Кривичноправно реаговање на вишеструки поврат“, *Архив за правне и друштвене науке*, 3-4/2019, Савез Удружења правника Србије и Републике Српске и Институт за политичке студије, стр. 63-81. (некатегоризовано)

13. „Превентивно затварање учинилаца опасних по друштво – вишеструки поврат и мере безбедности“, у: *Казнена реакција у Србији*. 10. део, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2020, стр. 279-299. (М 44)

14. „Сакаћење женског полног органа – нова инкриминација у Кривичном законнику Републике Србије“, у: *Идентитетски преображај Србије*, (ур. И. Крстић, В. Бајовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2020, стр. 209-221. (М 61)

15. „О појму и правној природи неуспелог подстрекавања“, *Српска политичка мисао*, 3/2020, Институт за политичке студије, стр. 269-294. (М 24)

16. „Условни отпуст и заштита жртве кривичног дела“, у: *Оштећено лице и кривичноправни инструменти заштите (међународни правни стандарди, норма и пракса)*, LX редовно годишње саветовање Удружења, септембар 2020., Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу и „Интермекс“ – Београд, Златибор, 2020, стр. 239-252. (М 61)

17. „Legal Uncertainty as the Impediment to Economic Growth of Serbia – pravna nesigurnost kao prepreka za ekonomski rast u Srbiji“, коауторски рад са проф. др Гораном Радосављевићем и проф. др Микајлом Бабином, *Економика предузећа*, 7-8/2020, Савез економиста Србије, стр. 500-509. (М 24)

Прикази:

1. Ashworth & J. Horder, *Principles of Criminal Law, Crimen* – часопис за кривичне науке, Београд, 1/2016, стр. 110-115.

2. D. Husak, *Overcriminalization. The Limits of the Criminal Law, Crimen* – часопис за кривичне науке, Београд, 2/2018, стр. 237-240.

Радови објављени након поновног избора у звање доцента:

Монографија:

1. *Стицај кривичних дела*, Правни факултет Универзитета у Београду, 2025, 247 стр. (М 42)

Чланци и поглавља у монографијама/зборницима радова:

1. „Нове мере према учиниоцима кривичних дела против полне слободе – нужност или повратак у мрачно доба“, у: *Казнена реакција у Србији. 11. део*, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2021, стр. 270-291. (М 44)
2. „Кривичнопроцесне форме за решавање проблема ситног криминалитета у српском и немачком праву“, (коауторски рад са Драганом Чворовић), *Ревизија за криминологију и кривично право*, 2/2021, стр. 29-44. (М 51)
3. „Criminal legal challenges in Republic of Serbia during COVID-19 pandemic“, (коауторски рад са Драганом Чворовић), *Crimen*, 3/2021, стр. 259-276. (М 24)
4. „Непоступање по здравственим прописима за време епидемије као кривично дело“, *Архив за правне и друштвене науке*, 3-4/2021, стр. 103-118. (М 53)
5. „Забрана присуствовања одређеним спортским приредбама као кривична и прекршајна санкција“, у: *Казнена реакција у Србији. 12. део*, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2022, стр. 244-258. (М 44)
6. „Условна осуда са заштитним надзором – испуњена очекивања или не?“, у: *Ванинституционалне мере, поједностављене форме поступања и други кривичноправни инструменти реакције на криминалитет и позитивно казнено законодавство (испуњена очекивања или не?)* (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Златибор, 2022, стр. 203-218. (М 61)
7. „Прикривање ствари прибављених кривичним делом као имовински деликт“, у: *Казнена реакција у Србији. 13. део*, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2023, стр. 256-276. (М 44)
8. „Новчана казна и друге ванинституционалне кривичне санкције (искуства и поуке досадашње примене), у: *Две деценије реформе казног законодавства (искуства и поуке)* (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Златибор, 2023, стр. 281-298. (М 61)
9. „Границе одговорности и кажњивости саизвршиоца у црногорском кривичном праву“, *Studia Iuridica Montenegrina*, 2/2023, 33-55.
10. „Криминалнополитичка прихватљивост снижавања старосне границе кривичне одговорности“, у: *Дјеца и малољетници као учиниоци и жртве кривичних дјела – законодавни и институционални одговор*, (ур. Миодраг Н. Симовић, Николина Грбић Павловић), Бања Лука, 2024, 122-138. (М 33)
11. „Теоријски и практични аспекти посредног извршилаштва у међународном кривичном праву“, у: *Однос међународног кривичног и националног кривичног права* (Том 1) (ур. М. Шкулић, Р. Етински, И. Миљуш, А. Шкундрић), Палић, 2024, стр. 445-468. (М 33)

12. „Казна доживотног затвора – досадашња искуства примене“ (коауторски рад са Д. Чворовић), у: *Казнена политика и адекватност реакције на криминалитет* (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Златибор, 2024, стр. 260-269. (М 61)

13. „Историјско-догматски развој учења о бићу кривичног дела“, у: *Изазови и перспективе развоја правних система у XXI вијеку*, Том II, Бања Лука, 2024, стр. 243-254. (М 33)

14. „Неколико запажања о Новели Кривичног законика – усвојена и планирана решења“, у: *Изазови међународног кривичног права и кривичног права* (Том 1), (ур. М. Шкулић, И. Миљуш, А. Шкундрић), Палић, 2025, стр. 151-167. (М 33)

15. „Објављивање материјала којима се саветује извршење кривичног дела као посебно кривично дело“, у: *Нова решења у кривичном законодавству (криминално-политички разлози нормирања и очекивања од примене)*, (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Златибор, 2025, стр. 276-285. (М 61)

16. „New-old trends in the field of criminal policy in the Republic of Serbia“, *Српска политичка мисао*, 2025, Online first, DOI: 10.5937/spm97-62284. (М 24)

17. „Нова кривична дела којима се штити животна средина и њихове квалификаторне околности (чл. 3, 8. и 9. Директиве ЕУ 2024/1203)“, у: *Директива (ЕУ) 2024/1203 о заштити животне средине путем кривичног права и национална кривична законодавства*, Нови Сад, у штампи. (М 61)

Приказ радова објављених након поновног избора у звање доцента:

Монографија:

1. *Стицај кривичних дела*, Правни факултет Универзитета у Београду, 2025, 247 стр. (М 42)

У монографији је обрађена сложена проблематика која се односи на материју стицаја кривичних дела.

Сам рад је подељен на шест већих поглавља. У првом поглављу аутор се бави научним одређивањем појма стицаја кривичних дела и његовим врстама, указујући на основне одлике темељне поделе на идеални и реални стицај. Различити системи одмеравања казне за кривична дела учињена у стицају предмет су другог поглавља. У њему аутор указује на основне црте појединих модела кажњавања за већи број кривичних дела учињених од стране истог учиниоца. У трећем поглављу дат је преглед законских одредаба којима је у српском (југословенском) кривичном законодавству (била) уређена материја стицаја кривичних дела. Четврто поглавље посвећено је упоређивању стицаја са сродним институтима материјалног и процесног кривичног права, тј. аутор анализира ситуације у којима се сходно примењују правила за одмеравање казне за кривична дела у стицају (одмеравање казне осуђеном лицу, опозивање условног отпуста, опозивање условне осуде). У петом поглављу обрађено је учење о јединству радње (дела), на основу којег се сходно одређеним критеријумима више појединачних радњи природно може повезати у целину, тако да се отклања закључак о постојању стицаја кривичних дела. Коначно, последње поглавље посвећено је анализи питања које је у оквиру проблематике стицаја кривичних дела највише спорно – под којим условима конкуренцију између више истих или различитих кривичних дела треба разрешити тако да се узме постојање само једног кривичног дела. Аутор као велике потцелине издваја случајеве привидног идеалног и привидног реалног стицаја, детаљно обрађујући све до данас познате релације између законских описа појединих кривичних дела, од којих се неки могу сматрати облицима како

привидног идеалног тако и привидног реалног стицаја (супсидијаритет, консумпција). У закључним разматрањима аутор указује на основне поставке изложеног учења, потешкоће које на теоретском и практичном плану искрсавају приликом разграничења случајева стварног од привидног стицаја, заузимајући став да се у свим спорним случајевима где се не може дати недвосмислен одговор на питање односа два конкретна прописа треба одредити за конструкцију привидног стицаја, јер се на тај начин остварују и неки поступати правне државе.

У монографији су темељно обрађена сва важна питања која се односе на проблематику стицаја кривичних дела. Тај институт повезује два основна (највиша) појма у науци кривичног права – појам кривичног дела и кривичне санкције, али он има и своје процесне аспекте. Аутор у свом настојању да осветли све релевантне аспекте учења о привидној или стварној множини кривичних дела учињених од стране истог лица користи јасан стил, прецизну систематику и богату релевантну литературу.

Чланци и поглавља у монографијама/зборницима радова:

1. „Нове мере према учиниоцима кривичних дела против полне слободе – нужност или повратак у мрачно доба“, у: *Казнена реакција у Србији. 11. део*, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2021, стр. 270-291. (М 44)

Аутор у раду подвргава критичкој анализи нова решења која су у упоредном и домаћем праву предвиђена као средство да се друштво ефикасније заштити од нарочито опасних учинилаца кривичних дела против полне слободе. Иако се ради о опасној форми криминалитета, нарочито уколико је напад усмерен према малолетном лицу, питање је да ли је то довољан разлог да се зарад начелно потпуније заштите одустане од неких темељних вредности које су уграђене у демократски оријентисан кривичноправни систем. У том смислу је посебно спорна легитимност мера којима се учинилац настоји одвратити од поновљеног злочина мерама које озбиљно нарушавају његово здравље, а којима се само даје привид добровољности. Нарочита пажња у раду поклоњена је разматрању питања оправданости увођења нових мера за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, што је посебним законом у српско кривично законодавство уведено 2013. године.

2. „Кривичнопроцесне форме за решавање проблема ситног криминалитета у српском и немачком праву“, (коауторски рад са Драганом Чворовић), *Ревуја за криминологију и кривично право*, 2/2021, стр. 29-44. (М 51)

Предмет рада је анализа решења која постоје у српском и немачком кривичном процесном праву а тичу се случајева у којима је јавни тужилац у сфери ситног криминалитета овлашћен да према пунолетним учиниоцима кривичних дела поступа у складу са начелом опортунитета кривичног гоњења. И док у односу на једну варијанту овог начела која подразумева условно и иницијално привремено одустајање од кривичног гоњења постоји изразита сличност у оба наведена законодавства, у погледу класичне форме овог процесног принципа која омогућава уздржавање јавног тужиоца од подношења одговарајућег оптужног акта из разлога целисходности, уважавањем пре свега обзира недостајућег јавног интереса да се кривично гоњење предузме, постоји упадљива разлика, јер наше кривично процесно право такву варијанту у свом чистом

облику не познаје. Наше кривично процесно право не прихвата начело опортунитета у својој чистој форми, а која се садржински ослања на одговарајућу процену јавног тужиоца да у некој багателној ствари пре свега због одсуства јавног интереса није оправдано водити кривични поступак. Могући разлог томе је вишедеценијска традиција прихватања института незнатне друштвене опасности (дела малог значаја), с последицом искључења постојања кривичног дела.

3. „Criminal legal challenges in Republic of Serbia during COVID-19 pandemic”, (коауторски рад са Драганом Чворовић), *Crimen*, 3/2021, стр. 259-276. (M 24)

Аутори у раду анализирају читав низ питања која су се пред правосудним органима појавила услед пандемије заразне болести COVID-19. У том контексту у раду је преиспитана оправданост и законитост мера које су у Републици Србији уведене у време трајања ванредног стања с циљем колико-толико нормалног одвијања рада правосудног система у условима када је друштвени живот био готово у потпуности паралисан. Осим тога, указано је и на основна спорна питања која се уопште постављају пред кривично право у условима пандемије, уз анализу података о стопи и стању криминалитета у Републици Србији у периоду од увођења ванредног стања и уопште за време трајања пандемије. Анализа званичних статистичких података показала је да је број одређених кривичних дела (пре свега оних која су редовно највише заступљена у структури криминалитета, а то су имовински деликти) у периоду трајања ванредног стања у Републици Србији знатно мањи у односу на неколико ранијих година. С друге стране, управо због великог броја новоуведених здравствених прописа, чије непоштовање за време епидемије опасне заразне болести представља кажњиво дело, забележен је пораст броја извршених кривичних дела против здравља људи, а пре свега инкриминације из члана 248. КЗ.

4. „Непоступање по здравственим прописима за време епидемије као кривично дело“, *Архив за правне и друштвене науке*, 3-4/2021, стр. 103-118. (M 53)

Аутор у раду анализира обележја кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије. Ово кривично дело је, иако дуго присутно у српском (југословенском) законодавству, донедавно било на маргини кривичноправног интересовања, јер ни у пракси нису били забележени случајеви његовог вршења, с обзиром на то да је објективно условљено одговарајућим периодом када радња којом се крше одређени здравствени прописи задобија криминални карактер. Ипак, проглашењем епидемије вируса SARS-CoV-2 у Републици Србији ово кривично дело је добило на значају. Његово биће се исцрпљује у непридржавању здравствених прописа или других одговарајућих аката за време епидемије какве опасне заразне болести, тако да се дело сматра довршеним самим чињењем или нечињењем које је у супротности са релевантним правилима. Иако и механизми кривичног права имају оправдано место у настојању да се обезбеди заштита здравља људи остаје отворено питање да ли се примена кривичног права на сваки појединачни акт кршења здравствених прописа може сматрати адекватним начином решавања здравствене кризе. Поврх тога, проблем је додатно усложњен околношћу да се често исто понашање може подвести не само под законски опис наведеног кривичног дела, већ и третирати као одговарајући прекршај. У

том контексту, у раду су размотрена и питања односа кривичноправне и прекршајноправне одговорности за непоступање по здравственим прописима за време епидемије.

5. „Забрана присуствовања одређеним спортским приредбама као кривична и прекршајна санкција“, у: *Казнена реакција у Србији. 12. део*, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2022, стр. 244-258. (М 44)

У раду су размотрена питања која се односе на начин законског уређења забране присуствовања одређеним спортским приредбама, која у нашем казненом праву има статус кривичне и прекршајне санкције. И као мера безбедности, прописана Кривичним законом, и као заштитна мера, садржана у Закону о прекршајима, ова санкција новијег порекла има за циљ успешније контролисање криминалитета са елементом насиља на спортским приредбама. Иако јој се правна природа разликује, њена садржина је у оба случаја иста – учиниоцу кривичног дела, односно прекршаја забрањује се присуствовање одређеним спортским приредбама у периоду који определи суд. Упркос томе што је правно обличје ове мере готово идентично регулисано нормама кривичног и прекршајног права, присутне су и неке неусклађености, које се тешко могу аргументовано бранити. Анализом статистичких података аутор закључује да је допринос наведене мере безбедности сузбијању криминалитета на спортским приредбама веома скроман.

6. „Условна осуда са заштитним надзором – испуњена очекивања или не?“, у: *Ванинституционалне мере, поједностављене форме поступања и други кривичноправни инструменти реакције на криминалитет и позитивно казнено законодавство (испуњена очекивања или не?)* (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Златибор, 2022, стр. 203-218. (М 61)

Условна осуда са заштитним надзором у кривичном законодавству Републике Србије не представља самосталну кривичну санкцију, већ само модалитет класичне условне осуде уз коју се према учиниоцу у циљу помоћи, заштите и надзора примењују одговарајуће обавезе. Иако је у нашем кривичном праву присутна већ неколико деценија, у судској пракси није наишла на ширу примену. Непримењивање одредаба о условној осуди са заштитним надзором у претходном периоду имало је реално покриће, с обзиром на то да нису постојали организациони и кадровски услови за њено спровођење. Међутим, ни ново нормативно решење којим су створени потребни услови за њену примену није донело радикалну промену на плану њеног статуса, тако да упркос томе што је у пракси судова условна осуда већ традиционално најчешће примењивана кривична санкција, проценат условних осуда којима је придружен заштитни надзор је крајње занемарљив.

7. „Прикривање ствари прибављених кривичним делом као имовински деликт“, у: *Казнена реакција у Србији. 13. део*, (ур. Ђ. Игњатовић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2023, стр. 256-276. (М 44)

У овом раду су размотрена питања која се односе на неке недоумице у погледу законских обележја кривичног дела прикривања и његовог односа са неким другим

кривичним делима. Прикривање ствари које су прибављене кривичним делом већ дуго представља један особени имовински деликт у српском (југословенском) кривичном законодавству. Ово се кривично дело по низу својих спрецифичних обележја разликује од већине имовинских кривичних дела. Не само што се њиме не врши непосредан уплив у сферу туђег притежања, пошто радња извршења није ни одузимање, ни присвајање, већ се њиме не проузрокује ни штета на туђој имовини, а углавном се и не мора вршити у намери прибављања противправне имовинске користи. Поврх свега тога ово се дело може извршити и нехатно, што је за ову врсту криминалитета потпуно нетипично, тако да је на први поглед његово догматско груписање у главу кривичних дела против имовине упитно. Ипак, оно је због тога што се најчешће надовезује на имовинско кривично дело којим је каква ствар прибављена (предикатно кривично дело) оправдано систематизовано на наведени начин. Потреба за инкриминисањем прикривања донекле извире и из тога што се тим понашањем на изванредан начин подржава делатност која овом деликту претходи, односно учинилац који кривичним делом прибавља ствари, јер му се отвара пут да прибављене ствари без потешкоћа пласира на сигурном тржишту. Аутор нарочито наглашава потешкоће које искрсавају на плану разумевања субјективног елемента овог кривичног дела, као и његовог односа са одговарајућом инкриминацијом из групе кривичних дела против правосуђа.

8. „Новчана казна и друге ванинституционалне кривичне санкције (искуства и поуке досадашње примене), у: *Две деценије реформе казненог законодавства (искуства и поуке)* (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Златибор, 2023, стр. 281-298. (М 61)

У раду је анализиран положај новчане казне, као и неких других ванинституционалних кривичних санкција у српској судској пракси. Пренасељеност казних установа, високи трошкови казне затвора, као и њени многоструки негативни ефекти условили су заокрет у погледу начина контроле лакших облика криминалног понашања. Законодавац је пре две деценије, када је усвојен нови Кривични законик, најпре прибегаво провереном решењу да нормативно оснажи положај новчане казне, предвиђањем новог система њеног одмеравања, као и њеним прописивањем код већег круга кривичних дела. Осим тога, уведене су и неке нове санкције које су замишљене као средство потискавања примене казне затвора, као што је рад у јавном интересу. Напослетку је, накнадним интервенцијама, прописан и нови модалитет издржавања казне лишења слободе у просторијама у којима осуђени станује (тзв. кућни затвор). Иако је судовима на располагању шири круг механизма ванинституционалног карактера анализа показује да наши судови углавном имају дилему да ли за кривично дело одговорном учиниоцу изрећи условну осуду или казну затвора. Нове одредбе о новчаној казни уопште нису заживеле у судској пракси, рад у јавном интересу има скромно место у укупној структури изречених кривичних санкција, док једино казна кућног затвора бележи стални пораст и у односу на све изречене казне затвора до једне године она је заступљенија од казне затвора која се издржава у за то предвиђеној казнено-поправној установи.

9. „Границе одговорности и кажњивости саизвршиоца у црногорском кривичном праву“, *Studia Iuridica Montenegrina*, 2/2023, 33-55.

У раду је анализиран институт саизвршилаштва у црногорском кривичном праву. Аутор закључује да он нема јасно дефинисану правну природу, јер се традиционално схвата као варијанта саучесништва у ширем смислу, иако се након уношења у текст Кривичног законика изричите норме којом је појам извршиоца проширен и на случајеве

када се кривично дело остварује преко другог лица (посредно извршилаштво), институт саизвршиоца може структурално везати за извршилаштво. Без обзира на то што саизвршилаштво има неке одлике саучесништва, нарочито у варијанти када се не учествује у предузимању радње извршења, оно је по низу својих одлика ипак много ближе извршилаштву, на шта и сам назив указује. Аутор нарочиту пажњу поклања и питању граница одговорности саизвршиоца за заједничко дело, анализирајући ситуације у којима услед тзв. ексцеса појединог учесника остала лица одговарају само за допринос који је обухваћен заједничком одлуком и одговарајућим субјективним елементом.

10. „Криминалнополитичка прихватљивост снижавања старосне границе кривичне одговорности“, у: *Дјеца и малољетници као учиниоци и жртве кривичних дјела – законодавни и институционални одговор*, (ур. Миодраг Н. Симовић, Николина Грбић Павловић), Бања Лука, 2024, 122-138. (М 33)

Предмет рада је увек актуелно питање минималне старосне границе кривичне одговорности, које је због једног трагичног догађаја поново доспело у жижу наше шире јавности. Уз кратак упоредноправни преглед решења која у том погледу постоје, аутор разматра аргументе који говоре у прилог односно против евентуалног снижавања постојеће старосне границе, која готово читав један век у нашем кривичном законодавству износи четрнаест година. Упркос снажним разлозима да се минимални узраст подобан за успостављање кривичне одговорности снизи, на нпр. дванаест година, аутор закључује се на тај начин, уколико би остала правила била непромењена, не би ништа значајније добило на плану превенције криминалног понашања младих. Посебно се наглашава да један случај, ма како драматичан и трагичан био, не би смео бити повод за исхитрене и брзоплете одлуке.

11. „Теоријски и практични аспекти посредног извршилаштва у међународном кривичном праву“, у: *Однос међународног кривичног и националног кривичног права* (Том 1) (ур. М. Шкулић, Р. Етински, И. Миљуш, А. Шкундрић), Палић, 2024, стр. 445-468. (М 33)

Све до усвајања Римског статута Међународног кривичног суда у доктрини као и у пракси међународних правосудних органа није прављена разлика између извршиоца и саучесника међународног кривичног дела. Одредба члана 25. Римског статута не само да јасно одваја извршилаштво од саучесништва, већ на прецизан начин одређује сâм појам извршилаштва, тако што га структурално своди на три његове типичне форме: непосредно извршилаштво, посредно извршилаштво и саизвршилаштво. Питање које су то ситуације када је оправдана примена конструкције посредног вршења међународног кривичног дела није непосредно регулисано, већ је оно препуштено ближем дефинисању од стране теоретичара и практичара, с тим што је досадашња пракса Међународног кривичног суда већ изградила чвршће критеријуме у том правцу, усвајањем у европским оквирима доминантног учења о власти над делом. Аутор наглашава да и даље остаје отворено питање да ли се посредно извршилаштво довољно укоренило као засебна правна категорија да би се могла сматрати делом међународног обичајног права.

12. „Казна доживотног затвора – досадашња искуства примене“ (коауторски рад са Д. Чворовић), у: *Казнена политика и адекватност реакције на криминалитет* (ур. В.

Турањанин, Д. Чворовић), Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Златибор, 2024, стр. 260-269. (М 61)

Аутори у раду разматрају питање ефекта примене казне доживотног затвора, иако се ради о релативно новој казни, која је у нашем праву присутна тек нешто више од пола деценије. Ипак, и тај период је довољан да се анализом доступних података изведу одређени закључци. Основни закључак рада јесте да је кампања за укључивање казне доживотног затвора у систем кривичних казни вођена популистички, те да је била више заснована на емотивним него на рационалним разлозима, као и да није постојала прека потреба за њеним увођењем, пошто је и до тада постојећа казна затвора у дугом трајању подједнако могла да одговори захтевима кривичноправног реаговања на најтеже облике криминалног понашања. Штавише, ранија казна у распону од тридесет до четрдесет година је суду давала извесну ширину на пољу одмеравања казне, што у перспективи, имајући у виду апсолутни карактер казне доживотног затвора, може бити један од разлога за нешто ређе коришћење те казне. Стога, иако је замишљена као нешто што би требало да буде строже од до тада постојећег решења, казна доживотног затвора може лако да се претвори у крајње средство криминалне политике, које ће због својих негативних карактеристика бити сведено на занемарљиве бројке.

13. „Историјско-догматски развој учења о бићу кривичног дела“, у: *Изазови и перспективе развоја правних система у XXI вијеку*, Том II, Бања Лука, 2024, стр. 243-254. (М 33)

У раду је размотрен историјско-догматски развој учења о бићу кривичног дела. Док је тај појам у почетку био схватан само у смислу трагова и предмета извршеног кривичног дела, почетком XIX века бићем се почиње означавати укупност обележја која чине појам неког кривичног дела. Самосталну улогу у систему кривичног дела овај појам задобија почетком XX века, када га је немачки теоретичар Белинг (Beling) одредио као елемент у општем појму кривичног дела. Појам бића кривичног дела у том периоду бива схватан искључиво као објективна категорија, лишена субјективних елемената (који припадају кривици). Тек доцније се и у оквиру неправда, па и сâмог бића кривичног дела уочавају и извесни субјективни садржаји. Новија доктрина је осим дескриптивних уочила и присуство извесних нормативних елемената бића кривичног дела. Упркос тој промени у схватању овог појма и даље постоје одређена неслагања у погледу његове садржине.

14. „Неколико запажања о Новели Кривичног законика – усвојена и планирана решења“, у: *Изазови међународног кривичног права и кривичног права* (Том 1), (ур. М. Шкулић, И. Миљуш, А. Шкундрић), Палић, 2025, стр. 151-167. (М 33)

Аутор критички разматра предлог најављених новина у општем и посебном делу Кривичног законика. Већина тих новина у општем делу не доноси неке радикалне промене, већ се своди на отклањање раније учињених грешака, или кориговање оних института који су већ претрпели измене неким ранијим законодавним интервенцијама. Посебну пажњу аутор поклања појединим новопредложеним инкриминацијама, за које се закључује да углавном немају одговарајуће криминалополитичко покриће и да су махом одраз реакције на тренутна друштвена збивања. У том светлу се истиче да се реформа материјалног кривичног права у Србији све мање заснива на рационално заснованој криминалополитичкој платформи и све више се претвара у средство свакодневне политике, уз појачан уплив лаичког погледа на хоризонт кривичноправне репресије.

15. „Објављивање материјала којима се саветује извршење кривичног дела као посебно кривично дело“, у: *Нова решења у кривичном законодавству (криминално-политички разлози нормирања и очекивања од примене)*, (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Златибор, 2025, стр. 276-285. (М 61)

Нацртом закона о изменама и допунама Кривичног законика из 2024. године предложено је увођење нове инкриминације којом би се под претњу кривичне казне ставило чињење доступним материјала којима се саветује извршење кривичног дела. Аутор анализира обележја тог потенцијално новог кривичног дела, указујући на бројне недостатке његовог нормативног облика, с тим што посебан нагласак ставља на недовољну легитимност инкриминисања делатности којом се објављује материјал који садржи савете за извршење кривичног дела. Преширока и непрецизно формулисана норма даје простор за олако позивање на одговорност, њоме би се у знатној мери ограничила слобода говора и дала могућност за политичко разрачунавање са неистомишљеницима, тако да једну такву инкриминацију, која нема пандан у упоредном праву и не би требало уносити у наше кривично законодавство.

16. „New-old trends in the field of criminal policy in the Republic of Serbia“, *Српска политичка мисао*, 2025, Online first, DOI: 10.5937/spm97-62284. (М 24)

Предложено поштравање казни за читав низ кривичних дела, као и шира заступљеност казне доживотног затвора, решењима из Нацрта закона о изменама и допунама Кривичног законика из 2025. године, предмет су овог рада. Аутор истиче бројне приговоре против предложених измена, не само криминалополитичке природе, већ и оне догматског карактера. Изједначавање прописаног максимума казне за све облике појединих кривичних дела представљало би својеврсни правни преседан, који се противи уобичајеној логици прописивања казних распона за различите облике једног кривичног неправа. Осим тога, предлог да се казна доживотног затвора предвиди код ширег круга кривичних дела у колизији је са одредбом Кривичног законика којом је предвиђено да се та казна само изузетно може прописати за најтежа кривична дела и најтеже облике тешких кривичних дела. У том смислу, девиза „што више казне“, за коју се определио предлагач нових решења представља неприхватљиву оријентацију за коју се не може пронаћи никакво оправдање.

17. „Нова кривична дела којима се штити животна средина и њихове квалификаторне околности (чл. 3, 8. и 9. Директиве ЕУ 2024/1203)“, у: *Директива (ЕУ) 2024/1203 о заштити животне средине путем кривичног права и национална кривична законодавства*, Нови Сад, у штампани. (М 61)

Недовољно прецизан нормативни оквир успостављен Директивом о еколошком криминалитету из 2008. године (2008/99/ЕЗ), као и незадовољавајући и крајње скромни ефекти њене примене, условили су предлог да се регулатива у оквиру Европске уније у области заштите животне средине унапреди, што је за резултат имало усвајање нове Директиве у области кривичноправне заштите животне средине 2024/1203 средином априла 2024. године. Поред знатног повећања броја кривичних дела, прецизирања њихових квалификованих облика, детаљног навођења отежавајућих и олакшавајућих околности, као и ближих одредаба о кривичним санкцијама, Директива доноси и читав низ нових решења с циљем успешније прекограничне сарадње, али и координације и сарадње међу надлежним телима унутар државе чланице. Аутор у раду анализира обележја нових кривичних дела којима се штити животна средина, елементе њиховог

основног облика, као и квалификаторне околности услед којих би се одговорност за нарушавање животне средине везивала за теже облике.

IV Учешће у научно-истраживачким пројектима

Др Иван Ђокић је члан пројекта „Проблеми стварања, тумачења и примене права“, који је финансиран од стране Правног факултета Универзитета у Београду.

V Учешће на научним скуповима

Од поновног избора у звање доцента др Иван Ђокић учествовао је на следећим научним скуповима:

Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу и „Интермекс“ – Београд, Златибор – Београд, *Ванинституционалне мере, поједностављене форме поступања и други кривичноправни инструменти реакције на криминалитет и позитивно казнено законодавство (испуњена очекивања или не?)* (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Златибор, 22-24. септембар 2022, реферат: „Условна осуда са заштитним надзором – испуњена очекивања или не?“

Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу и „Интермекс“ – Београд, Златибор – Београд, *Две деценије реформе казног законодавства (искуства и поуке)* (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Златибор, 21-23. септембар 2023, реферат: „Новчана казна и друге ванинституционалне кривичне санкције (искуства и поуке досадашње примене)“.

Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу и „Интермекс“ – Београд, Златибор – Београд, *Казнена политика и адекватност реакције на криминалитет* (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Златибор, 19-21. септембар 2024, реферат: „Казна доживотног затвора – досадашња искуства примене“ (коауторски рад са Д. Чворовић).

Народна скупштина Републике Српске, Министарство правде Републике Српске, Удружење правника Републике Српске, Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, *Дјеца и малољетници као учиниоци и жртве кривичних дјела – законодавни и институционални одговор*, (ур. Миодраг Н. Симовић, Николина Грбић Павловић), Бања Лука, 26-27. април 2024, реферат: „Криминалнополитичка прихватљивост снижавања старосне границе кривичне одговорности“.

Правни факултет у Бања Луци, *Изазови и перспективе развоја правних система у XXI вијеку*, Том II, Бања Лука, 17. мај 2024, реферат: „Историјско-догматски развој учења о бићу кривичног дела“.

Удружење за међународно кривично право, *Однос међународног кривичног и националног кривичног права* (Том 1) (ур. М. Шкулић, Р. Етински, И. Миљуш, А. Шкундрић), Палић, 14-17. јун 2024, реферат: „Теоријски и практични аспекти посредног извршилаштва у међународном кривичном праву“.

Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу и „Интермекс“ – Београд, Златибор – Београд, *Нова решења у кривичном законодавству (криминално-политички разлози нормирања и очекивања од примене)*, (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Српско

удружење за кривичноправну теорију и праксу, Златибор, 25-27. септембар 2025, реферат: „Објављивање материјала којима се саветује извршење кривичног дела као посебно кривично дело“.

Удружење за међународно кривично право, *Изазови међународног кривичног права и кривичног права* (Том 1), (ур. М. Шкулић, И. Миљуш, А. Шкундрић), Палић, 13-16. јун 2025, реферат: „Неколико запажања о Новели Кривичног законика – усвојена и планирана решења“.

Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Адвокатска комора Војводине, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Правосудна академија, *Директива (ЕУ) 2024/1203 о заштити животне средине путем кривичног права и национална кривична законодавства*, Нови Сад, 17-18. октобар 2025, реферат: „Нова кривична дела којима се штити животна средина и њихове квалификаторне околности (чл. 3, 8. и 9. Директиве ЕУ 2024/1203)“.

VI Остале ваннаставне и стручне активности

Др Иван Ђокић је обављао послове секретара Катедре за кривично право у периоду 2008–2011. године и 2018-2022. године. Од 2008. до 2011. године био је ангажован као секретар на пројекту „Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања“, финансираном од стране Министарства за науку и технолошки развој. Школске 2008/2009. године обављао је послове секретара на специјалистичким студијама „Тероризам, организовани криминалитет и корупција“, које је организовао Правни факултет Универзитета у Београду.

Од 2013. године секретар је часописа за кривичне науке *Crimen*.

Од 2012. до 2018. године био је члан Савета Правног факултета у Београду. Тренутно је члан Издавачког центра Правног факултета у Београду; члан је и Комисије за праћење и унапређење квалитета наставе на Правном факултету у Београду. Председник је Дисциплинске комисије Универзитета.

Члан је Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу.

VII Оцена испуњености услова и критеријума за избор у звање ванредног професора

Након што је проучила приспелу пријаву на конкурс, а полазећи од одредаба Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 192/16, 195/16, 199/17, 203/18 и 223/21), Комисија је утврдила да кандидат др Иван Ђокић испуњава све услове који су потребни за избор у звање ванредног професора на Универзитету у Београду, и то:

A. Општи услов

Др Иван Ђокић испуњава општи услов за избор у звање ванредног професора, с обзиром на то да је Одлуком Већа научних области правно-економских наука Универзитета у Београду, 02-03 број: 61202-2470/2-21 ЈБ од 15. јуна 2021. године

изабран у звање доцента за ужу научну област Кривично право – предмет Кривично право и у том звању се тренутно и налази.

Б. Обавезни услови

1) Искуство у педагошком раду са студентима

Др Иван Ђокић испуњава овај услов, јер је од 3. октобра 2005. године, најпре у звању асистента-приправника, а касније асистента (од 2013-2016. године) и доцента (од 2016. године), запослен на Правном факултету Универзитета у Београду, што значи да има двадесет година искуства у педагошком раду са студентима на свим нивоима наставе (вежбе, предавања).

2) Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода

Као доцент на Правном факултету Универзитета у Београду др Иван Ђокић је остварио високу оцену за свој педагошки рад. За наставу из предмета Кривично право коју је држао у периоду од 2021. до 2025. године просечна оцена кретала се од 4.57 до 4.83, док се просечна оцена за вежбе из предмета Кривично право у истом периоду кретала од 4.72 до 4.82. Оцена за наставу на предмету Политика сузбијања криминалитета оцена у свим претходним школским годинама је непромењена и износи 4.99. Сходно томе, др Иван Ђокић испуњава критеријум позитивне оцене педагошког рада добијене у анонимним студентским анкетама.

3) Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира.

Кандидат др Иван Ђокић испуњава наведени услов, јер има пет објављених радова у категорији М24:

1) „Forming a Group For the Purpose of Committing Criminal Offences As a Contemporary Threat to Democratic Societies – New Challenges in the Process of Accession of the Republic of Serbia to the European Union“, коауторски рад са доц. др Драганом Чворовић, *Теме – часопис за друштвене науке*, 4/2109, Универзитет у Нишу, стр. 1029-1044;

2) „О појму и правној природи неуспелог подстрекавања“, *Српска политичка мисао*, 3/2020, Институт за политичке студије, стр. 269-294;

3) „Legal Uncertainty as the Impediment to Economic Growth of Serbia – pravna nesigurnost kao prepreka za ekonomski rast u Srbiji“, коауторски рад са проф. др Гораном Радосављевићем и проф. др Михајлом Бабином, *Економика предузећа*, 7-8/2020, Савез економиста Србије, стр. 500-509;

4) „Criminal legal challenges in Republic of Serbia during COVID-19 pandemic“, (коауторски рад са Драганом Чворовић), *Crimen*, 3/2021, стр. 259-276;

5) „New-old trends in the field of criminal policy in the Republic of Serbia“, *Српска политичка мисао*, 2025, Online first, DOI: 10.5937/spm97-62284).

4) Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту

Др Иван Ђокић учествовао је у низу пројеката: *Развој правног система Србије и хармонизација са правом Европске уније, Идентитетски преображај Србије,*

Савремени проблеми правног система Србије, Епидемија, право, друштво, Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања, Казнена реакција у Србији. Тренутно је ангажован на пројекту *Проблеми стварања, тумачења и примене права,* чији је носилац Правни факултет Универзитета у Београду.

5) Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање.

Др Иван Ђокић је од избора у звање доцента објавио две научне монографије:

- 1) *Извршилаштво у кривичном праву*, Правни факултет Универзитета у Београду, 2020, ISBN 978-86-7630-921-4, 221 стр. и
- 2) *Стицај кривичних дела*, Правни факултет Универзитета у Београду, 2025, ISBN 978-86-6132-209-9, 247 стр.

6) Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33

Кандидат др Иван Ђокић испуњава наведени услов, јер има четири рада са међународних научних скупова који су објављени у целини:

- 1) Народна скупштина Републике Српске, Министарство правде Републике Српске, Удружење правника Републике Српске, Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Дјеца и малолетници као учиниоци и жртве кривичних дјела – законодавни и институционални одговор, (ур. Миодраг Н. Симовић, Николина Грбић Павловић), Бања Лука, 26-27. април 2024, реферат: „Криминалнополитичка прихватљивост снижавања старосне границе кривичне одговорности“, стр. 122-138. (М 33)
- 2) Правни факултет у Бања Луци, Изазови и перспективе развоја правних система у XXI вијеку, Том II, Бања Лука, 17. мај 2024, реферат: „Историјско-догматски развој учења о бићу кривичног дела“, стр. 243-254. (М 33)
- 3) Удружење за међународно кривично право, Однос међународног кривичног и националног кривичног права (Том 1) (ур. М. Шкулић, Р. Етински, И. Миљуш, А. Шкундрић), Палић, 14-17. јун 2024, реферат: „Теоријски и практични аспекти посредног извршилаштва у међународном кривичном праву“, стр. 445-468. (М 33)
- 4) Удружење за међународно кривично право, Изазови међународног кривичног права и кривичног права (Том 1), (ур. М. Шкулић, И. Миљуш, А. Шкундрић), Палић, 13-16. јун 2025, реферат: „Неколико запажања о Новели Кривичног законика – усвојена и планирана решења“, стр. 151-167. (М 33)

7) Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63

Др Иван Ђокић испуњава наведени услов, јер има укупно пет радова са научних скупова националног значаја који су објављени у целини:

- 1) Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу и „Интермекс“ – Београд, Златибор – Београд, Ванинституционалне мере, поједностављене форме поступања и други кривичноправни инструменти реакције на криминалитет и

позитивно казнено законодавство (испуњена очекивања или не?) (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Златибор, 22-24. септембар 2022, реферат: „Условна осуда са заштитним надзором – испуњена очекивања или не?“, стр. 203-218. (М 61)

2) Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу и „Интермекс“ – Београд, Златибор – Београд, Две деценије реформе казног законодавства (искуства и поуке) (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Златибор, 21-23. септембар 2023, реферат: „Новчана казна и друге ванинституционалне кривичне санкције (искуства и поуке досадашње примене)“, стр. 281-298. (М 61)

3) Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу и „Интермекс“ – Београд, Златибор – Београд, Казнена политика и адекватност реакције на криминалитет (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Златибор, 19-21. септембар 2024, реферат: „Казна доживотног затвора – досадашња искуства примене“ (коауторски рад са Д. Чворовић), стр. 260-269. (М 61)

4) Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу и „Интермекс“ – Београд, Златибор – Београд, Нова решења у кривичном законодавству (криминално-политички разлози нормирања и очекивања од примене), (ур. В. Турањанин, Д. Чворовић), Златибор, 25-27. септембар 2025, реферат: „Објављивање материјала којима се саветује извршење кривичног дела као посебно кривично дело“, стр. 276-285. (М 61)

5) Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу, Адвокатска комора Војводине, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Правосудна академија, Директива (ЕУ) 2024/1203 о заштити животне средине путем кривичног права и национална кривична законодавства, Нови Сад, 17-18. октобар 2025, реферат: „Нова кривична дела којима се штити животна средина и њихове квалификаторне околности (чл. 3, 8. и 9. Директиве ЕУ 2024/1203)“, у штампи. (М 61)

В. Изборни услови (минимално 2 од 3)

1. Стручно-професионални допринос

Др Иван Ђокић у протеклом изборном периоду након поновног избора у звање доцента одлуком Катедре за кривично право одређен за ментора при изради тридесет и осам мастер завршних радова; такође, одређен је за члана комисије за оцену и одбрану четрнаест завршних мастер радова. У два наврата је одређен за члана комисије за преглед и оцену теме докторске дисертације и члана комисије за одбрану докторске дисертације.

2. Допринос академској и широј заједници

Др Иван Ђокић је члан Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу.

Од 2012. до 2018. године био је члан Савета Правног факултета Универзитета у Београду. Члан је Издавачког центра Правног факултета у Београду; члан је Комисије за праћење и унапређење квалитета наставе на Правном факултету у Београду.

Председник је Дисциплинске комисије Универзитета.

3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству

/

Мишљење и предлог Комисије

На основу свега наведеног, ценећи квалитет радова и досадашњи рад у извођењу свих облика наставе на Правном факултету Универзитета у Београду Комисија сматра да др Иван Ђокић наставним и научним резултатима испуњава све услове прописане Законом о високом образовању, Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду и Статутом Правног факултета Универзитета у Београду за избор у звање ванредног професора на Правном факултету Универзитета у Београду. Кандидат др Иван Ђокић је у свом досадашњем научном раду испољио завидан таленат, преданост и продубљен приступ у обради релевантних кривичноправних тема, уз коришћење богате домаће и стране литературе. Позитивне оцене педагошког рада добијене у студентским анкетама указују и на високу посвећеност наставним активностима. Комисија стога предлаже Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду да др **Ивана Ђокића** изабере у звање ванредног професора за ужу научну област **Кривично право – предмет Кривично право**.

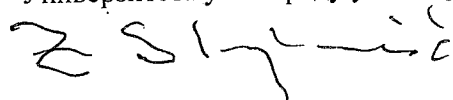
У Београду,
27. фебруар 2026. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Др Милан Шкулић
Редовни професор Правног факултета
Универзитета у Београду

Др Зоран Стојановић
Редовни професор Правног факултета
Универзитета у Београду у пензији

Др Драгиша Дракић
Редовни професор Правног факултета
Универзитета у Новом Саду

